

СУТНІСТЬ І МОДЕЛІ МІЖНАРОДНИХ КОНКУРЕНТНИХ СТРАТЕГІЙ

Лактіонова О.А., гр. МВЕЗ-19м

Науковий керівник – канд. екон. наук, проф. **О.В. Кот**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У даний час під міжнародною конкурентоспроможністю розуміють володіння властивостями, що створюють переваги для суб'єкта змагання на світовому ринку. Носіями цих властивостей, тобто конкурентних переваг можуть бути різні види продукції, організації і підприємства, їх групи, що утворюють галузеві або конгломератні об'єднання, і навіть окремі країни або їх об'єднання (регіональні, політичні, етнокультурні), що ведуть конкурентну боротьбу за лідерство у різних сферах міжнародних економічних відносин.

Виходячи з цього, все різноманіття сучасних міжнародних конкурентних відносин здійснюється на 3-х рівнях:

- I. Макро – економіки країн, груп країн та регіонів;
- II. Мезо – галузі, галузеві об'єднання підприємств і фірм;
- III. Мікро – конкретні види продукції, виробництва, підприємства.

Кожен з цих рівнів має свої особливості та методи оцінки.

Дослідження довело, що найбільш популярними міжнародними конкурентними стратегіями є наступні:

1) модель конкурентних сил Майкла Портера. Основна увага приділяється питанням позиціонування, ціноутворення, зниження собівартості продукції по відношенню до аналогічних товарів конкурентів.

2) модель внутрішньої ефективності. У відповідність з даною моделлю передбачається, що фірми досягають довгострокової конкурентної переваги через посилення внутрішніх компетенцій – продуктивності і результативності.

3) концепція динамічних можливостей. Ця стратегія є поєднанням 1 і 2 моделей. Її основний сенс в тому, що фірма, яка досягла високої організаційної та технологічної зрілості, може конкурувати на будь-яких ринках.

4) стратегія айкідо. Суттю цієї стратегії є створення рівноваги місії, стратегії та організації і можливостей для зростання компанії. Дана стратегія припускає передбачення дій конкурентів і протистояння неспровокованої атаки.